

העלון מוקדש לרפוא"ש בדרכי נעם:
בת ציון אביגיל בת סימה יוכבד תח"י

המרכז

אי"ה
עלון שבועי בעניני הפרשה והיהדות,
יוצא לאור ע"י ארגון תורה וחסד:

לערבות הדדית

(ע"ר)

גליון מס': 108. פרשת: שופטים. א' אלול ה'תש"פ.

זמני שבת קודש: שופטים.

כניסה יציאה ר"ת

ירושלים: 19:01 19:51 20:40

תל אביב: 18:59 19:48 20:37

חיפה: 19:01 19:50 20:40

בית שמש: 18:59 19:49 20:38

הזמנים עפ"י לוח אור החיים.

שימו לב: הוצאת העלון והפצתו, היום על דעת, שלא לעיין בו בשעת התפילה, וקריאת התורה.

'טיפה מן התניא'

מאת הרב נדב הכהן שליט"א

סגולת שבע השערים.
והברכה 'בכל'
עלי עין.

מיהו התינוק שזכה לאורחים
המיוחדים ביום הברית שלו.

סיפור לשבת.

הסיוע מן השמים למלחמה
ביצר הרע.

פניני אוה"ח.

ב"ה ג'מ"ז
לרכי זימים
בנשיאות הרב אייל עמרמי
שליט"א

להשאלת:

גמרות שוטנשטיין,
וספרי טוש"ע.

רח' נחום פינת מלכי-
ישראל, שכונת גאולה.

לפרטים:

פלו: 054-844-86-83

או בקו המידע:

02-590-7438

הקרב המנצח

במלחמה הרוחנית, כבשאר המערכות, האדם זקוק למרב התחכום כדי להצליח לעמוד במשימה הסבוכה העומדת לפניו. בעניינים אלו אין מרשם פשוט וקצר, זקוקים ליישוב דעת רב והתבוננות. בניהול מלחמה זו, אנו יכולים ללמוד מהאויב הגדול שלנו - 'היצר הרע' - כיצד להילחם עימו.

"אסטרטגיה מוצלחת ויעילה לא פחות, ולעתים אף יותר מעוצמת הנשק וכלי הלחימה"

על הנחש הקדמוני המסמל את היצר הרע נאמר: "והוא ישופך עקב" (בראשית ג', ט"ו) - דרכו להערים על האדם על ידי נשיפות בעקבו, על ידי מתקפות על דברים קלים שהאדם דש בעקביו. היצר אינו מזלזל בכל אלו, בידועו, כי אם יצליח במשימתו, נשיפתו עתידה לתת את אותותיה בכל הגוף.

כלל גדול נוסף מסר בידינו דוד המלך, נעים זמירות ישראל: "פדה בשלום נפשי מקרב לי, כי ברבים היו עמדי" (תהלים נ"ה, י"ט). לא ניתן לנהל מערכה, אלא בשעה שכל החיילים פועלים במשולב ובאיחוד לכבות. כח הרבים הוא אשר מסוגל לעמוד בקרב. הקרב נגד היצר אף הוא בכלל זה. אם חלילה יתגלעו מחלוקות ופירוד לכבות בשורות הלוחמים, גם צבא מאומן לא יהיה ביכולתו להצליח בקרב.

זוהי סיבה טובה נוספת להשתדל בכל כוחנו לשמור על אחדותנו, ובזכות זו נשוב מהמערכה כשעטרת הניצחון על ראשנו.

עמית עזוב וזקוק

זכר את ישראל

מוקדש להצלחת ידידנו: **מר אלי דרשן הי"ו** שיזכה לראות ברכה והצלחה אמיתית, בכל מעשה ידיו, אמן.

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

בפרשת השבוע אנו לומדים על כללי ההנהגה ביציאה למלחמה, וזה יכול לשמש אותנו ללימוד כללי הפעולה במלחמה הפנימית שמנהל כל אדם - מלחמת היצר. הכלל הראשון הקשור לדרכי ניהול מלחמה זו, הוא גם הכלל האנושי היסודי המתבקש במלחמות אנוש - להתאזר בגבורה ולא להיתקף בפחד או במורך רוח. התורה מצווה על יוצא הצבא: "כי תצא למלחמה על אויביך, וראית סוס ורכב עם רב ממך, לא תירא מהם" (דברים כ', א').

אין כוונת התורה שיתמלא האדם ביטחון עצמי מופרז. לא למען ההגברה של תחושת השחץ והגאוונה בא הכתוב. ההתעלות מעבר למורא המלחמה - יסודה בהישענות מוחלטת על הבורא, שלא ייבצר ממנו דבר. הימצאות הקב"ה בקרב מחנה ישראל היא זו הנוסכת עידוד ותקווה בלב אנשי הצבא, לכל יירתעו מול כל אויב אפשרי.

הדרישה שלא להתייירא במערכה, נאמרה גם במלחמת היצר. במערכה זו ניצב האדם מול כוחות הגדולים ממנו בעוצמתם, אך אל לו ליפול ברוחו. גם במצבים הקשים ביותר אין להתייאש. הבא להיטהר, מסייעים בידו ממרום לעמוד בכבוד במערכה וגם לנצח. כלל נוסף נאמר בדרכי הלחימה. יש להשתמש בתחכום כדי להתגבר על האויב. אסטרטגיה מוצלחת ויעילה לא פחות, ולעתים אף יותר מעוצמת הנשק וכלי הלחימה.

שלמה המלך, החכם מכל אדם, קובע בספר משלי: "כי בתחבולות תעשה לך מלחמה" (משלי כ"ד, ו'). ללא נקיטת אמצעים מתחכמים, עלולה המערכה להסתיים בכישלון, כמובא שם: "באין תחבולות יפול עם" (משלי י"א, י"ד).

אוצ"ק פרשת ישופך

סדר הלימוד מוקדש לע"נ מור סבינו:

ר' ברוך פרג' בן יצחק ומרים ז"ל

שיום פקודתו חל השבוע, נתבש"מ ביום ד' באלול התשס"ה. ת.נ.צ.ב.ה.

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקרך, חייג עכשיו: 052-7100-955.

כשהיה רבי אורי מנהיג לאלפי חסידים, סיפר: אבי לא ידע בשעתו מי היו האורחים, אגלה לכם שבשמים ראו בצערו ושלחו אליו את אברהם אבינו שיהיה הסנדק, משה רבינו שימש כרכ ודוד מלך ישראל היה זה שניגן והנעים בברית המילה המופלאה. הכל בזכות הצער על שנמנעה ממנו המצוה...
* * *

סיפור נוסף נציין בשולי הדברים: אחד מתלמידיו הגדולים של "השרף", היה האדמו"ר הקדוש רבי שר שלום רוקח מבעלזא זי"ע. חתנו הבכור של ה"שר שלום", נקרא רבי חנוך העניך מאלעסק.

דרכו של רבי חנוך הייתה להתפלל בכוחות על אנושיים, כמעט עד כלות הנשמה. באחת השנים לקה רבי חנוך בדלקת ראות ובעת שהתפלל מקירות לבו כדרכו, היה יורק דם מריאותיו החולות. רעייתו הצעירה והמבוהלת, מרת פרידא, נכנסה אצל אביה הגדול וביקשה ממנו שיורה לבעלה, חתנו, שיפסיק להתפלל כשהוא מסכן את בריאותו וחיייו.

נענה ה"שר שלום": "מלאכים ושרפים עומדים בשמים ומצפים לתפילתו!... אינני יכול למנוע ממנו להתפלל. אולם מבטיח אני לך שיהיה בריא".

תקופה קצרה לאחר מכן נסעו החותן והחתן לסטרעליסק לשבות אצל "השרף" רבי אורי. דרכו של רבי אורי הייתה שלפני אכילת הדגים בליל שבת, היה נוטל את המלחייה ואת כלי הפלפל השחור שעמדו על השולחן, בוזק את כל תכולתם על הדגים ואוכל מהם.

באותו ליל שבת לאחר שסיים רבי אורי לאכול מן ה"דגים" המכוסים מלח ופלפל, נטל את הצלחת והגישה לרבי חנוך כשהוא מצווה עליו לאכול הכל. ורבי חנוך אכל. מני אז, לא השתעל אפילו לא פעם אחת וריאותיו הבריאו לאלתר!... (גד שכטמן - הידברות)

הוא לא ידע את נפשו מצער: הוא עמד בפרשת דרכים וחיכה לראות האם יש עובר ושם יהודי שיוכל להצטרף ולהשלים לו מניין.

ר' פנחס עמד כעת בשמחה משפחתית: בן נולד לו למזל טוב. אולם הוא גר בכפר קטן שלא היה בו מניין של עשרה יהודים. מנהג הכפריים באותם הימים היה לשלם ליהודים מכפרים אחרים, שישביתו את עבודת המשק שלהם למספר שעות, ויבואו למניין לברית או לחתונה ולסעודת המצוה.

ר' פנחס מיועדנו היה כל כך עני, שלא אז בלבד שלא היה בידו כסף לשלם לסעודת הברית, אלא שאף מעות בכדי לקנות כיבוד לסעודת ברית צנועה – לא עלתה בידו. במר לבו יצא ר' פנחס לפרשת הדרכים וחיכה שמא יעבור יהודי ויוכל להשלים לו מניין.

שעות הבוקר חלפו להן ושעות הצהריים נקפו. בצער רב על שנבצר ממנו להביא עשרה יהודים שיהיו בעת הברית, פרץ ר' פנחס בכבי מעומק קירות לבו. כך עמד ובכה זמן מה, כשלתע במרחק הוא רואה עגלה עם נוסעים. ניצוץ של תקווה ניצת בלבו, אולי יהודים הם ויסיכמו לסור לביתי וישלימו מניין בעת הברית. סעודת מצוה אמנם אין, אבל לפחות מניין בברית. העגלה התקרבה ונוסעיה שהתגלו כיהודים שאלו את ר' פנחס בחום: מה לך בוכה?

ור' פנחס סיפר. הכל.

הנוסעים הזמינוהו לעלות לעגלתם אל ביתו: "מחותנים אנחנו", סיפרו לו, "בדרכנו לחתונה. יש עמנו סנדק ואף רב חשוב וגם מי שיודע לנגן. גם מיני תרגימא ומשקה בשפע לקחנו עמנו אל החתונה וסעודת המצוה של הברית תהיה עלינו".

הברית נערכה כהלכה, והתינוק, נקרא "אורי", לימים נודע כהרה"ק רבי אורי, "השרף" הקדוש מסטרעליסק (יום פטירתו חל החודש - כ"ב אלול).

קושי המלחמה עם היצר, והסיוע מן השמים

ולכן אומרת התורה, שלמרות כל זאת 'לא תירא מהם כי ה' אלוקיך עמך' – שאין האדם נלחם בעצמו ביצרו הרע, כי האדם אינו יכול לנצחו, אלא שיש לאדם כח גדול להצילו שהוא אבינו שבשמים, שיכול להציל את האדם מהדרגה הפחותה ביותר, שהרי ה' יתברך, הוא 'המעלך מארץ מצרים' שבירר את כח הקדושה מתוך הקליפות, והוציאם מ-49 שערי טומאה לקבלת התורה. וממילא האדם צריך רק לרצות באמת, והקדוש ברוך הוא יסייע בעדו.

ובלשון קודשו של רבינו: 'כי כשבא אדם ליטהר, ימינו יתברך מקבלתו, ונדבק לה' והוא יכניע מצריו'.

[אור החיים שופטים פרק כ פסוק א]

מוקדש לזכות:

דניאל בן מהין, ואסתר בת יעל. - לרפוא"ש, זש"ק.

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק' ר' חיים בן עטר זיע"א

'כי תצא למלחמה על אֹיְבֶיךָ, וְרֵאִיתָ סוֹס וְרֶכֶב עִם רֵב מִמֶּךָ, לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי ה' אֱלֹקֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:'

רבינו האור החיים הקדוש מבאר, שבפסוקים אלו מרומזים שלשה דברים שהם מקשים את מלחמת האדם עם היצר הרע,

א, 'סוס' – שיצר הרע הוא כמו סוס מוכן ומלומד למלחמה עם האדם, ואין האדם מלומד במלחמה זו כמוהו.

ב, 'רכב' מלשון 'מורכב' שהאדם 'מורכב' בהרבה תאוות גופניות, אשר נטייתם לשמוע ליצר הרע.

ג, 'עם רב ממך' שעל ידי החטאים של האדם, גרם להוסיף בנפשו עוד כוחות וקליפות רעים שילחמו אותו.

<p>זוכים לסגולה לכל הישועות כמובא בספרים הקדושים. ונכנסים להגרלה דו שבועית על פרסים שונים.</p>	<p>נרשמים בטלפון: 02-5-696-515 שלושה <3 או במייל: ALONHLH@GMAIL.COM</p>	<p>אומרים בשולחן השבת את החידוש מרבנו האור החיים הק'. (כל אחד לפי גילו והבנתו)</p>	<p>ב"ה מבצע 'ילדי אור החיים'</p>
--	---	---	---

לבריאות והצלחה:

דוד ראובן בן נלי נעכא. רבקה אפרת בת שרה. משה בן סוניה. אברהם בן דליה. יוסף אברהם בן טובה. יעל בת בתיה. נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון דניאל בן מהין, אסתר בת יעל. - לרפוא"ש, זש"ק.

לע"נ:

יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה. אברהם בבר חי בן שמחה אבלין. דניאל בן סעדה. מור בן מזי מזל. יוסף בן משה וליאה. זכריה בן שלום. חממה (יונה) בת ג'ל. **ת.נ.צ.ב.ה**

מורנו ורבנו הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה. יהודה בן אסתר. ברוך פרג' בן יצחק ומרים. עזת אסתר בת מרים. בוריה בוריס בן ספירה.

בן פורת עלי עין: עין הרע וסגולות במקורות חז"ל

וידוע על פי חכמנו וכך מביא הרמב"ן (מובא על הפסוק הנ"ל: "וְאֶבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וְה' בָּרַךְ אֶת אֶבְרָהָם בְּכָל־" בראשית פרק כ"ד פסוק א') שיש ברכה ששמה 'כל' והמתברך ממנה לא חסר לו כלום וגם משפיע ממנו מברכותיו על השני, ובברכה זו התברך אברהם אבינו בזכות מידת החסד שלו.

ונרמז בפסוק שאדם עובד את השם 'בכל' שערוו בלב שלם, זוכה לאושר ועושר, שהאותיות הבאות בפסוק אחרי "תתן לך בכל שעריך" - "אשר (- משורש אושר) השם אלוֹקִיךָ נותן לך" - זוכה מהקב"ה לאושר ועושר, ושפע רוחני וגשמי.

שבת שלום ומבורכת

ניתן להעביר שאלות לפינה זו בטלפון: 02-5-696-515 שלווחה 3 ולאחמ"כ 3, ואנו נשתדל להתייחס לך במדורים הבאים.

שמירת השערים, וברכת הצדיקים - בכל'.

שבת שלום אחים יקרים

פרשתנו פותחת בציווי "שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך" וידועים דברי חכמינו ז"ל שהשוו זאת לשערים של האדם עצמו, שיש 2 עניים 2 אוזניים 2 נחריים 1 פה. שהם השערים לנפש האדם, וידוע שגוף האדם הוא הלבוש של הנשמה, וזה רמז לנו בפסוק "לך בכל שעריך" 'בכל' בגמטריא קטנה = 7, שהם 7 שערים, כמאמר חכמינו ז"ל.

וכן ראשי תיבות בנוטריקון 'לכש' שעל ידי השערים האלו שאדם משתמש בהם לטובה בדרך התורה והמצוות מטרה את גופו ונשמתו.

וזה גם נרמז במילה "בכל" שזה אותיות "לכך" שאדם העובד את השם ב'שבע השערים' שלו, שהם כנגד שבע קני מנורא בכל ליבו זוכה לברכת הצדיקים שהיא "כל" כמו שכתוב אצל אברהם "וה' ברך את אברהם בכל" ואצל יעקב שאמר "יש לי כל".

בסייעתא דשמיא

בקיצע'ר:

חידוש קצר לשולחן השבת.

"וְנָתַן לָפֶהָן הַזְרָע

וְהִלְחִיִּים וְהִקְבָּה"

(פרק י"ח פסוק ג')

בפסוק זה מצוה אותנו התורה על מתנות כהונה - זרוע, לחיים וקיבה. **מסופר על המלבי"ם** שכשביקשו ממנו אנשי עירו שיהיה הרב שלהם, אמר להם - אני מסכים בתנאי אחד, שכל אחד ואחד מכם ייתן לי את הזרוע, הלחיים והקיבה שלו.

והציבור לא הבין שהרי ידעו שהמלבי"ם בכלל לא כהן אז איך מבקש דברים אלו שהם מתנות כהונה? אחרי ששאלוהו, הוא הסביר כך -

אני לא התכוונתי למתנות הכהן, אלא התכוונתי לכך:

תנו לי את הזרוע - על הזרוע מניחים את התפילין, אני רוצה שתתחייבו לי שכל אחד יניח פה מהקהל תפילין כל יום.

תנו לי את הלחיים - שבזמן שגודל על הלחיים, לא תגלחו אותו בתער שזה עוון חמור מאד.

והקיבה - שהאוכל שתכניסו לשם יהיה כשר ולא תיפלו בפיתויים אלא תכניסו רק אוכל הכשר בהידור טוב, ולאחר כל זאת אהיה רבכם.

(הובא בשם הרב יהודה יוספי שליט"א)

כי קרוב אליך הדבר מאוד

טיפה מן התניא:

מאת הרב נדב הכהן שליט"א מחבר ספר 'מודעות יהודית' על 'התניא'.

כאשר אנחנו מנסים לרוץ קדימה מדי, מהר מדי, לתקן את פנימיות הנפש לפני שסיימנו עם החיצונית, אנחנו נופלים. כמו ילד שלובש מכנסיים במידה גדולה משלו, ופשוט מועד. אנחנו לא צריכים לנסות להיות מה שאנחנו לא.

עלינו להיות מה שאנחנו, רק להשתדל לעשות זאת בצורה הטובה ביותר, כאשר אנחנו יודעים את המקום האמיתי שלנו, אנחנו רגועים יותר, אנחנו לא מתאכזבים כל רגע מחדש, הלחץ השלילי יורד. יש הרבה עבודה כמובן, ויש יעדים גבוהים מאוד, אבל היעדים הם ביחס ליכולות שלנו, ביחס לכישרונות שקיבלנו ואז הרבה יותר קל להיות בשלום עם המשימות שלנו.

אמנם אנחנו לא מושלמים, אבל אנחנו מתחילים להרגיש שלמים עם עצמנו. ההרגשה הזו נותנת לנו תחושת הקלה גדולה מצד אחד, תחושת רגיעה ושלווה אך יחד עם זאת נותנת לנו כוח ומוטיבציה לצאת לדרך, להתכוון ליעד הנכון, לעבוד את השם מתוך שמחה וטוב לבב.

בסייעתא דשמיא

ליכויקיס פציוניג או
ההצ'למה באופן
כ'א'וי?

מכניש
חוסק?

מכניש?
מכניש?

אהוצ'אג עיין ה'ע' הע'כ'ג ע"פ מקורות חז"ל
חייג: 052-7100-955
והע'ז"ה נה'ש'ר ה'ק'ל'ו'ת ט'ו'ב'ו'

איזה חמש דקות קצרות יותר?
כשהאשה אומרת: "תן חמש דקות אני זוכה לציאה"
או כשהגבר אומר: "תן חמש דקות אני בבית!"
???

בא נחשוב
על זה ...

מי קובע את
הר"ת - אלו"ל?

יהודי שליווה את רבן של ישראל מרן הגרא"מ שך זצוק"ל, לאחר תפילת שחרית בדרכו לביתו, בחודש אלול, סיפר כי לפתע שאלו מרן זצוק"ל: "מי אמר שאלול ראשי תיבות 'אני לדודי ודודי לי'?" אולי אלול ראשי תיבות 'אני לדיינגוף ודיינגוף לי'?" או 'אני לים והים לי'?"... (ידוע שמרן זצוק"ל היה מזכיר תמיד את רחובות דיינגוף ואלנבי כסמל לחטא ופורקן עול).
אלא, אמר מרן זצוק"ל, בצחות לשונו: 'אלול' אינו בהכרח ראשי תיבות של 'אני לדודי ודודי לי', אלא הוא ראשי תיבות שלי: 'אני ל... ול... לי' - והאדם הוא זה שקובע ובוחר כיצד למלא את ראשי התיבות הללו.
חודש אלול מהווה צומת דרכים שבו האדם בוחר וקובע את מסלול חייו לקראת השנה החדשה. אם יבחר במסלול הנכון להתקרב ל'י' יתברך ולעובדו, אזי מילוי ראשי התיבות של אלול יהיה - 'אני לדודי ודודי לי', והוא יקבל סייעתא דשמיא מיוחדת של 'דודי לי'! אך אם חלילה יבחר במסלול של פריקת עול הרחוק מתורה ושמירת מצוות, מילוי ראשי התיבות שלו יהיה - 'אני לים והים לי', ואף תהיה לו עזרה מיוחדת בדרך הזו, כפי שאמרו חז"ל: 'בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו'.
ואשרי הבוחר וקובע את המסלול הנכון לחייו וזוכה לרכוש חיי נצח ולזכות באושר המופלג השמור לצדיקים! (הובא ב'דרשו' / מגזין 'במה')

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:

נגן MP3 קומפקטי

+ כרטיס זיכרון (ללא מסך) עם חריץ הרחבה, כבל, ואוזניות.

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com או בטלפון: 02-5-696-515.

בעמדות "נדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

מעשה כשפים שונים ומשונים מונה התורה.
וישנה מיילת יזוס שיתכן שלא נציבנה במקומה.
ואוי ישנתנה לרעה ולסילוף מסר שבמצוה.
לכן רש"י מדויק שזוה המושג לאדם מייזוסו הכתוב.
ולא לסיכום רצף הכשפים הוא נקוב.
אם תמצא זה המושג, פתרון כתב הזוידה ברור ושקוף.
זה צלחה!!!

החידה מפרשת עקב:

אנו בעלי קיבול המקודשים והמיוחדים, שניים.
הראשון על ידי גדול הדור עם שינוי הסדר הוכן בנתיים.
זה הראשון לישע לפני העם יצא.
וזאת השני הבחור המוכשר והמיוחד במסירות עשה.
בתקופת רבו של נביא הרואה, בהענש העם.
מעשי ידי הבחור נפל בידי באויב והוחרם.
לפתרון כתב החידה, עיון ברש"י יחס לכל מושג, והכל מושלם.

**הזוכה:
גדעון נקי
ירושלים.**

פתרון החידה לפרשת עקב: (דברים פרק י' פסוק א' רש"י)

"בעת ההיא: לסוף מ' יום נתרצה לי, ואמר לי פסל לך ואח"כ ועשית ארון,
ואני עשיתי ארון תחלה, שכשאבא והלוחות בידי היכן אתנם, ולא זה הוא
הארון שעשה בצלאל, שהרי משכן לא נתעסקו בו עד לאחר יום הכפורים,
כי בדרתו מן ההר צוה להם על מלאכת המשכן, ובצלאל עשה משכן תחלה
ואחר כך ארון וכלים, נמצא זה ארון אחר היה, וזהו שהיה יוצא עמהם
למלחמה, ואותו שעשה בצלאל לא יצא למלחמה אלא בימי עלי- רבו של
שמואל הנביא שנקרא 'הרואה', ונענשו עליו ונשבה:

לקבלת העלון מידי שבוע לתיבת המיל שלכם, שלחו בקשת הצטרפות למייל: ALONHLH@GMAIL.COM
לתגובות והארות ניתן להשאיר הודעה בקו המערכת: 02-5-696-515 שלוחה 3 < 3

זיכוי הרהים de סכום קפה כוס

קורא יקר!

אם גם אתה נהנה מקריאת העלון בשבת קודש, בוא לקחת חלק בהרחבת התפוצה

שיים לב!
בתרומה סמלית של
5 שקלים בלבד

נוכל להניח את העלון על שולחן השבת של עוד כ- 20 משפחות!

**חיג עכשיו:
052-7100-955**

ושמך יזכר לברכה בעלון ויועבר לתפילה בכולל מוצ"ש

כ"כ ניתן לתרום בעמדות נדרים פלוס בבתי הכנסת או בנדרים פון טל: 03-763-0585 שלוחה 6500 - המרכז לערבות הדדית

ב"ה

יהודי יקר! הגפילה שלך – יכולה לעזור אהם.

נא הקדש דקה מסמך ואחור פרק גהיום אכפאגם השלימה של:
יוסף מרדכי בן גהילה שמחה | בג ציון אקציל בג סימה יוכבד.
יש משה בן כוכבה. גודה רבה.

02-941-50-50

רחוב בר אילן 41, ירושלים

Occhiali@gmail.com

אוקיילי

Occhiali Optic

רואים שבחרת באכות

מייסד כובעי האיכות העולמיים

BARON HATTERS

מייסד בר אילן

רב קווי: 1599-578-946

בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג' | ירושלים | אלעד | ביתר עילית
מודיעין עילית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

ניתן לתרום בכל עמדות 'נדרים פלוס'
ע"ש: 'המרכז לערבות הדדית'
או ב'נדרים פון': 03-763-0585.
- שלוחה: 6500.

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:
"המרכז לערבות הדדית" 580646396 (ע"ר). רח' חנה 1. ירושלים.
טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com
פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.